

**საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია
ქართული ენციკლოპედიის ი. აბაშიძის სახელობის მთავარი სამეცნიერო რედაქცია**

გაგოშიძე შოთა ესტატეს ძე

გაგოშიძე შოთა ესტატეს ძე (6. XI. 1924, თბილისი, – 25.IX. 2003), ლიტერატურისა და ჟურნალისტიკის ისტორიკოსი. ფილოლ. მეცნ. დოქტორი (1976), პროფესორი (1982), საქართვ. დამს. უკრანლისტი (1971). 1941–45 მონაწილეობდა II მსოფლიო ომში. 1948 დაამთავრა თსუ-ის ფილოლ. ფაკ-ტი. 1948–53 იყო გაზ. „ახალგაზრდა კომუნისტის“ რედაქტორი, 1953 – ქუთ. საოლქო გაზ. „სტალინელის“ რედაქტორი, 1953–56 – ჟურნ. „საქართველოს კომუნისტის“ განყ-ბის გამგე, 1956–57 – ჟურნ. „აგიტატორის“ რედაქტორი, 1957–64 – საქ. კპ ცკ-ის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყ-ბის გამგის მოადგილე, 1964–66 – ამავე განყ-ბის გამგე, 1966–73 – ჟურნ. „საქართველოს კომუნისტის“ რედაქტორი. 1973-იდან პედ. მოღვაწეობას ეწეოდა თსუ-ში, 1981-იდან იყო ჟურნალისტიკის ისტ. კათედრის გამგე. ძირითადად იკვლევდა ქართ. ლიტ-რისა და ჟურნალისტიკის ისტ., ჟურნალისტიკის თეორ. და პრაქტ. საკითხებს. იყო ქართ. ენაზე ჟურნალისტიკის პირველი სახელმძღვანელოს თანაავტორი (ქ. 1-2, 1975–78). გამოქვეყნებული აქვს მრავალი მეცნ. ნაშრომი, მ. შ. ოცამდე მონოგრაფია. ეწეოდა ჟურნალისტურ მოღვაწეობასაც. დაბეჭდილი აქვს აგრეთვე სამეცნ.-ფანტასტიკური მოთხოვნები. მიღებული აქვს სახელმწ., მ. შ. საბრძოლო ჯილდოები.

თხზ.: გაზეთის მთავარი თემები, თბ., 1971; არტემ ახნაზაროვი, თბ., 1971; შალვა დადიანის ადრინდელი ლიტერატურული და თეატრალური მოღვაწეობა, თბ., 1971; ქართული რევოლუციური პრესის სათავეებთან, თბ., 1972; თავისუფალი სიტყვის ნაპერწკლები. XIX საუკუნის ქართული ხელნაწერი პრესის ისტორიიდან, თბ., 1978; ცისფერი მნათობი. ამირანი, თბ., 1979; ლიტერატურულ-პუბლიცისტური ეტიუდები, თბ., 1989; ჟურნალისტიკა და საზოგადოება, თბ., 1985; ჟურნალისტიკის საფუძვლები, თბ., 1996; ქართული ჟურნალისტიკის ისტორია, თბ., 2004.
